

EM 2021/23

5/10-2021

Jens-Frederik Nielsen

Forslag til: Inatsisartutlov om forbud mod forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af uran mv.

(Medlem af Naalakkersuisut for Boliger, Infrastruktur, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling)

(1. behandling)

Jeg vil gerne starte med helt klart at fastslå, at befolkningens sikkerhed og sundhed er det vigtigste for Demokraatit. Det gælder ved alle projekter – ikke kun på råstofområdet, men på alle områder. Vi vil ikke være med til at give udvindingstilladelser såfremt grundige undersøgelser viser, at et råstofprojekt er til skade for mennesker, miljø eller sundhed.

Men vi mener ikke, at man skal skelne mellem gode og dårlige råstoffer, som man vil gøre i dette tilfælde, hvor man politisk vil beslutte, at uran er noget skidt. Vi mener i stedet, at man burde se mere pragmatisk på situationen og eksempelvis beslutte, at forarbejdningen af uran skal foregå andre steder end herhjemme.

Problemet ved dette meget restriktive forslag er, at uran og radioaktive stoffer findes overalt i naturen. Det er derfor på forhånd umuligt at sige noget om, hvorvidt man støder på disse stoffer i forbindelse med en efterforskning.

Det er på den baggrund Demokraatits klare vurdering, at nærværende forslaget vil være alvorligt hæmmende for fremtidige investeringer i råstofsektoren. Der er næppe mange, der har lyst til at investere store summer i efterforskning, hvis de efterfølgende med denne lov i hånden bliver nægtet en udvindingstilladelse som følge af for højt et uran-niveau i malmen. Det gør det heller ikke bedre, at Naalakkersuisut ønsker at bemyndige sig selv med en tilladelse til uden videre at kunne forbyde andre former for radioaktive stoffer.

Samlet set er dette forslag et ganske alvorligt angreb på hele den spirende råstofsektor, som man risikerer at lægge død, hvilket bringer mig til det åbenlyse spørgsmål; hvad skal vi leve af i fremtiden?

Vi har heldigvis mange dygtige fiskere, der sikrer en god indtægt fra dette erhverv. Et flertal i det forrige Inatsisartut var heldigvis visionære nok til at foretage store investeringer i lufthavne, hvilket betyder, at vi formodentlig også kommer til at tjene flere penge på turisme end vi gør i dag. Men hvad ellers?

Vi ønsker alle at forbedre levevilkårene for befolkningen. Vi vil gerne sikre bedre forhold for de ældre. Vi vil gerne have et bedre sundhedsvæsen. Vi vil gerne gøre mere for at hjælpe de omsorgssvigtede børn. Vi vil gerne gøre rigtig mange gode ting. Men gode ting koster penge. Dette forslag betyder, at vi kommer til at tjene færre penge end vi ellers ville kunne have gjort, og det betyder, at vi ikke kan gennemføre de velfærdsforbedringer, som vi alle gerne vil. Det er altså ikke særlig gennemtænkt.

Jeg ved godt, at et flertal i befolkningen meget klart har tilkendegivet, at man ikke ønsker minedrift i Kuannersuit. Det er helt fair. Men jeg er ganske sikker på, at de samme mennesker ønsker bedre forhold for ældre, syge, handicappede og børn. Det gør vi jo alle.

Her er det altså vores opgave som politikere at veje tingene op mod hinanden, og finde de bedste og mest pragmatiske løsninger. Den opgave dumper Naalakkersuisut med fremsættelsen af dette forslag, der givetvis vil gøre det meget svært at tiltrække investorer til råstofindustrien.

Vi bør tænke visionært og holde op med at spænde ben for vores egen økonomiske udvikling sådan som vi vil gøre, hvis dette forslag bliver vedtaget.

Med disse bemærkninger indstilles forslaget til forkastelse.